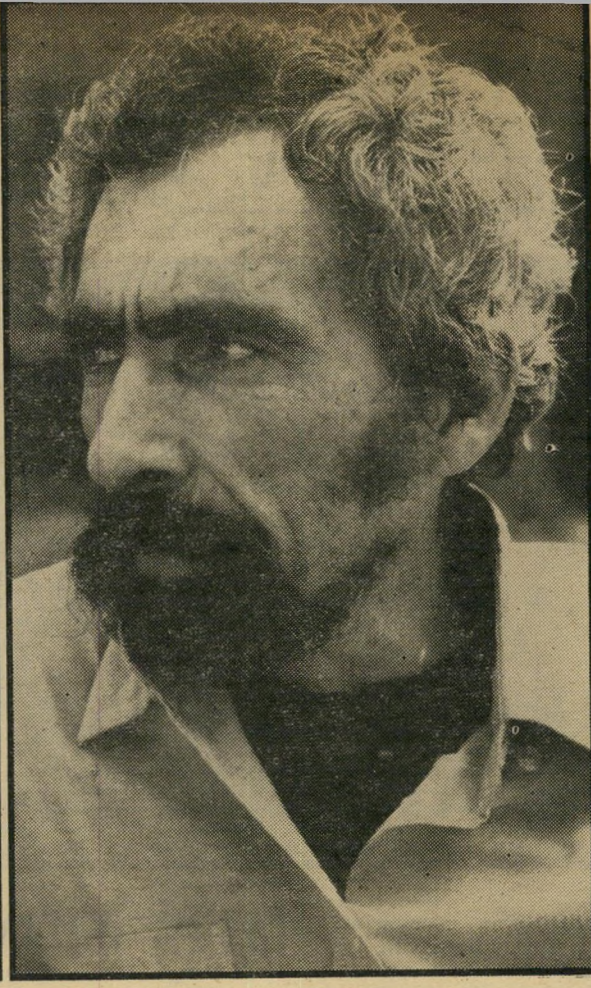

חסיבת השבוע

בן מייסדי רמת-השרון שוחרר מהכלא וחגג בתערוכה

ל שבתו עק כה הספר
 "חוץ ממין, אלימות וסימנים", אומר עמוס בנימיני, אסיר משוחרר שפתח תערוכת-ציורים, שאלה הוזמנו ורצו קציני-מישטרה שפעם רדפו אחריו, שופטים שקבעו את גור דינו, עורכי-דין שייצגו אותו או את אלה שנגדו. והיו שם גם הרבה חברים מר וותיקי רמת-השרון שלא היו מאושרים אף-פעם כי אחד מהם, אחד המבריקים שביינינו, כדברי רפי איתן, יועץ ראש-הממשלה לענייני טירור, התפתה למעשי מירמה וזיוף מתוחכמים.
 "הוא תמיד היה בחור מבריק", אומר יענקל'ה זנדלובי-סקי, בנה של שורקה האומנת של עמוס, "פעם זה התבטא בצקים עכשיו בצירוף". עמוס נולד ברמת-השרון בברוך בנימיני מנהל בכיר בסולל-בונה ולאשתו — אחות ראשית בביתי-חולים. כשבגר החל לשייח לוח ירו בענייני כספים לא

פורטרט עצמי

"לתמונה הזאת אני קורא 'שאחטה' אני מראה את סובלות ומעונות", אומר עמוס עצמי מכור לסיגריה, עם עיניים

גם אירגנו את ההזמנות ואת רשימת המוזמנים. לא נעדר מקומם של חבריו האחרים של עמוס, מימי הישיבה בכלא. היו שם אישים ששמותיהם מוזכרים מדי פעם בעמודים הראשונים של העיתונות העברית. "חברים זה חברים", אומר בנימיני, "מכל הסוגים ומכל הצבעים, מי שעבר הרבה בחיים או יש לו גם הרבה סוגי חברים".
 בתערוכה הנערכת בביתן 33 במיגושי התערוכה מוצגים רישומים בעט או בעיפרון ש-

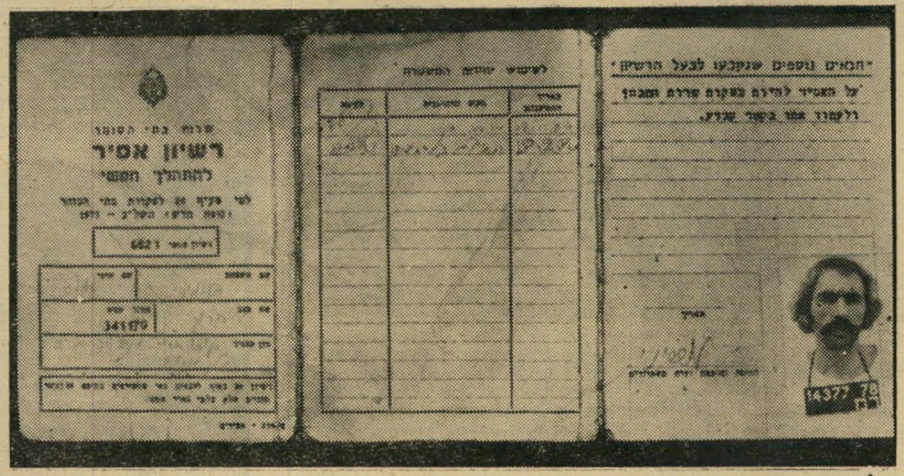
קל שקד כדי להזכיר להם את ירמיהו. 'מה אתה רואה ירמיהו?' שאל אלוהים, 'מקל שקד, כי שוקד אני על דברי לעשות' כלומר שלא רק יעבדו, אלא גם שישחשבו עלינו'. בפנית הציורים, ליד החתימה כתוב גם שם התמונה. 'קטטוניה באגף הפסיכיאטרי' קרא עמוס לרישום משנת 1966. 'עווית אנושית ויונה תמה' קרא לאחרת, 'פחד' לילה של נשות דייגים' זהו שמו של רישום מדויק ברפי-דוגרף.

בנימיני שצייר את דמותו שלו בתקופה שישב בכלא רמלה. "עכשיו, שיצאתי, אני מתכוון להילחם בנגע הסמים בכל כוחי". את התמונה קנה שלמה ריימן, ידידו מימי קורס-הקצינים.

רפי המבטיח הוא רפי איתן, יועץ ראש-הממשלה לענייני טירור, בתמונה עם אשתו מרים. "כשהיינו קטנים הבטיח לי רפי שנישאר תמיד ידידים".

משוחרר בפיקוח

לאסיר מיספר 6821 יש רשיון להתהלך חופשי. עליו להיות בפיקוח שירות-המיבחה ולעמוד איתו בקשר קבוע. "שבתו שש שנים, חמישה חודשים ועשרים יום. הפחיתו לי את השליש ועכשיו אני בחוץ". לפתיחת התערוכה הגיעו חברים מילדות וגם חברים אחרים של בנימיני, מימי הישיבה בכלא. "חברים זה חברים", אומר עמוס, "מכל הסוגים ומכל הצבעים, ולי יש הרבה חברים".

לו, כמה פעמים נעצר, אך בדרך-כלל זוכה. "השופטים תמיד אהבו אותה", מספר עורכי-דין משה רוב, שהגיע לפתיחת התערוכה. "הוא תמיד היה נחמד ועליו". ואכן כמעט כל שופטי ישראל הוזמנו לפתיחה ומרביתם אף הגיעו. את אירגון התערוכה הבטיחו לעמוס שניים מחבריו השוטריים, שפעם עצרו אותו לאחר שביצע עיסקה מסוימת. הם

צייר עמוס בחושך, כשהנהלת בית-הסוהר לא הירשתה לו לעסוק בצירוף. יש גם ציורי-ישמן שצייר בי שבעות האחרונים. לפני שרעוב את כלא רמלה החליט להשאיר מזכרת ולצייר על קיר רות כל חדר המיבנה. "בחדר עורכיהדין ציירתי שיעון ש-ממנו נשפך דם — הדם שלנו. על הקיר השני גורה להאיר את דרכם של הפרקליטים, ומי

מנהר הכלא רוני ניצן, המשמש מפקד חדר-המעצר בכלא-רמלה, נפגש עם בנימיני כשהיה קצין-חינוך בכלא. "רוני היה הראשון שהאמין בי", אומר בנימיני.